

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 28 Marca v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 19 marca.
z Bożey ŁaskiM. Y. NIKOŁAJ PIERWSZY,
CESARZ I SAMOWŁADZA WŚZECH ROSSYI,
i t. d. i t. d. i t. d.

W dniu 15 terażniejszego marca, z woli Bo-
ga Wszchemogącego, Synowica Nasza, Kocha-
nego Brata Naszego WIELKIEGO XIĘCIA MICHA-
ŁA PAWEŁOWICZA Córka, WIELKA XIĘŻNICZKA ALE-
XANDRA MICHAŁÓWNA, po krótkiey chorobie, w
drugim roku wieku Swego, z tego docześniego ży-
wota do wieczney szczęśliwości przeniosła się. —
Obwieszczając o tém wiernym Naszym podda-
nym, pewni jesteśmy uczęstnictwa, jakie oni we-
zmą w tym smutnym dla Nas i CESARSKIEGO Do-
mu Naszego wypadku.

Dan w St. Petersburgu dnia 15 marca 1832
roku.

Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY Mości ręką na-
pisaną: NIKOŁAJ (G.S.)

— JEGO CESARSKA Mość n a y w y ż s z e rozka-
zać raczył, po JEY CESARSKIEY WYSOKOŚCI, zmarłej
WIELKIEY XIĘŻNICZCE ALEXANDRZE MICHAŁÓWNE,
włożyć u N a y w y ż s z e g o Dworu żałobę pokojo-
wą, od dnia 15 terażniejszego marca na 4 tygodnie
ze zwyczajnymi podziałami.

— Przez n a y w y ż s z y dyplomąt pod 5 marca
Jenerał-Major, *Helwig Iszy*, Komendant twier-
dzy Dyneburskiej, mianowany Kawalerem orderu
S. Stanisława 1go stopnia, w nagrodę służby gor-
liwością odznaczoney i niezmordowanych trudów.
(G. S. P.)

— Przez n a y w y ż s z e ukazy J. C. M. do Rząd-
zącego Senatu:

D. 4 marca. Po zaświadczeniu przez Główno-
Dowodzącego 1szą Armią i Ministra Skarbu o
niezmordowanej czynności urzędnika do osobnych
poleczeń przy Ministerium Skarbu, Radcy Kolle-
gialnego, *Dubieckiego*, w czasie sprawowania prze-
zeń obowiązków Wice-Rządzący Obwodu Biało-
stockiego i po uznaniu godnym przez Komitet Mi-
nistrów, nayłaskawiej Mianujemy pomienionego
Dubieckiego Radcą Stanu.

D. 10 marca. Na zaświadczenie Wileńskiego
Wojennego Gubernatora, Jenerał-Adjutanta Xią-
żęcia *Dothorukowa*, o służbie odznaczoney gorli-
wością, niezmordowanych pracach i czynności
Prezydenta Wileńskiego Izby Sądu Kryminalnego,
Marcinkiewicza Zaby, który wysłużył w tém ur-
zędowaniu wyborów Dworzaństwa kilka trzyleci
z kolei, Naymłodsziwicy Mianujemy go Radcą Sta-
nu. (G. S.)

— Przez n a y w y ż s z e rozkazy dzienne: D.
7 marca CESARZ JEGOMOŚĆ na przeglądzie w dniu
dzisiejszym 1go i 5go batalionow Gwardyi półku
Grenadyerskiego, dywizyonow Gwardyi półku Ko-
zackiego i 7go Czarnomorskiego szwadronu, któ-
re powróciły z wyprawy, znalazłszy w nich od-
znaczający się we wszystkich częściach porządek
i dobre urządzenie oświadcza Naywyższe swoje
zadowolenie: Jenerał-Majorom: Dowódczom 3ciey
Gwardyjskiej pieszey brygady *Krafstremowi*,
Dowódczy Gwardyi półku Grenadyerów *Szipo-
wu* 2mu i dowodzącemu Kozackim półkiem Gwar-
dyi *Nikołajewu*; Dowodzącym batalionami Gwar-
dyi półku grenadyerskiego: 1m Półkownikowi
Peresiekinowi i 3cim Półkownikowi *Meinander-
rowi*, Dowodzącemu kozackim dywizyonem Gwar-
dyi Półkownikowi *Janowu*, i Dowódczy 7go czar-
nomorskiego szwadronu Półkownikowi *Raszpi-*

lowi; również JEGO CESARSKA Mość oświadcza
Naywyższe swoje zadowolenie: Dowódczy 2go ba-
talionu Gwardyi półku grenadyerskiego Półko-
wnikowi *Szpigelbergowi* i w ogólności wszystkim
PP. Oficerom, jak tego półku, tak równie dy-
wizyonu i 7go czarnomorskiego szwadronu ko-
zackiego półku Gwardyi, które się dnia dzisie-
szego na paradzie znajdowały, za zupełny we wszy-
stkich częściach porządek i szykowność; a dla
niższych rang daruje po dwa ruble, po dwa fun-
ty ryby i po dwie porceye wódki na każdego.

Dnia 8 marca CESARZ JEGOMOŚĆ, na prze-
glądzie dnia dzisiejszego dywizyonow 1go i 5go
Gwardyi półku huzarskiego, które powróciły z wy-
prawy, znalazłszy w nich przykładny we wszy-
stkich częściach porządek i szykowność, oświadcza
N a y w y ż s z e Swoje zadowolenie: Dowódczy 2giey
brygady 1szej dywizyi lekkiey jazdy Gwardy-
jskiej i Gwardyi półku huzarskiego Jenerał-Ma-
jorowi Baronowi *Arbs-Hofenowi*, półkownikom
Dowódczom dywizyonow: 1go *Mussinowi-Puszki-
nowi* i 3go *Łańskiemu*; równie JEGO CESARSKA
Mość oświadcza N a y w y ż s z e Swe zadowolenie:
Dowódczy 2go dywizyonu Półkownikowi *Antonowu*,
i wszystkim w ogólności PP. Oficerom tego Półku,
którzy byli dnia tego na paradzie, za zupełny we
wszystkich częściach porządek i dobre urządzenie;
a dla niższych rang ludzi daruje pod dwa ruble,
po dwa funty ryby i po dwie porceye wódki na każde-
go. (R. I.)

— N a y w y ż e y potwierdzony wyrok sądu wo-
jennego.

P. Naczelnik Głównego Morskiego Sztabu J.
C. Mości przesłał P. Ministrowi Sprawiedliwo-
ści poświadczoną kopiją n a y w y ż e y konfirmo-
wanego dnia 18 przeszłego miesiąca styczna dok-
kładu Departamentu Audytoryackiego Głównego
Morskiego Sztabu, w sprawie o sponieniu na Kron-
sztańdzkiej reydzie 84ro-działowego okrętu Fer-
szampenów. Z tego dokładu okazuje się między inne-
mi, że Departament Audytoryacki, po roztrząsnie-
niu sprawy, o sponieniu okrętu *Ferszampenów*,
uznał dowodzącego nim Kapitana *Leytnanta Bar-
taszewicza* w tej okoliczności niewinnym; win-
nymi zaś znalazł: starszego oficera artylleryi Po-
rucznika *Tibardina* i Cechwartera *Miakiszewa*;
a zatem dał opinią: *Tibardina* i *Miakiszewa* zde-
gradować na kanonierów 2go rzędu bez wystugi,
z odjęciem *Tibardinowi* i orderu S. Anny 4go sto-
pnia — Rada Admiralicji, zgadzając się na taką
opinią, dodała, iż nie może usprawiedliwić *Bar-
taszewicza*, a mniema: los tego oficera podać do
młodszych względów J. C. Mości. Na oryginalu
napisano własną JEGO CESARSKIEY Mości ręką tak:
„Kapitan-Leytnant *Bartaszewicza*, uznając win-
nym zaniedbania swojej powinności, w tém, że
po pierwszém oczyszczeniu izby prochowey, które
się okazało nieporządnie wykonanem, nie przeko-
nał się się sam, azali się to oczyszczenie odbywa
z należytą ostrożnością, z czego też wynikła przy-
stracie okrętu zgubna śmierć 48 ludzi powierz-
nemu skwipiszu — zdegradować na maytkę z
wystugą, a z resztą ma być podług tego. —
NIKOLAJ.” W S. Petersburgu 18 stycznia 1832
roku.

Ukazy Rządzącego Senatu:

1) Dnia 7 marca 1832 z 1go Departamentu,
o założeniu w Odessie na lat 5 trzeciej Kompa-
nii dla assekuracyi statków i towarów, pod na-
zwaniem: *Assekuracyjnego Kantoru przyjaciół-
negocyanów*.

2) Tegoż dnia, z 1go Depart., o oddaleniu ze służby i nieprzyjmowaniu nadal do żadnej Kapitała Kryczyńskiego. (Głównodowodzący 1szą Armią dnia 15 stycznia r. b. doniósł Cesarzowi JEGOMOŚCI, że były Naczelnik oszmiańskiej inwalidney Komendy Kapitał Kryczyński, po odhyciu nad nim sądzie wojennym, okazał się winnym: wydania buntownikom, bez żadnego oporu, na ich żądanie, należących do jego komendy karabinów i ładunków, w cękhauzie złożonych, i zostawiania z naznaczenia buntowników w urzędzie Komendanta, i spełniania różnych w tém poruczeń. Za takowe przestępstwa Głównodowodzący Armią konfirmował: Kryczyńskiego oddalić ze służby i nadal do żadnej nieprzyjmować, odśwyszy go krawnym i mieć nad nim ze strony Zwierzchności dozór. Konfirmacją tę podobno się J. C. Mości dnia 29 przeszłego stycznia potwierdzić w całej mocy.)

3) Tegoż dnia, z 1go Depart., o objaśnieniu artykułu Taryffy 1822 roku o piasku cukrowym, jakie mianowicie gatunki jego uważają się za nie-warzony cukier.

4) Tegoż dnia, z 1go Depart., względem poprawy artykułów o zaprzeczeniach na majątki, wydrukowanych w Senackich ogłoszeniach, z odstąpieniem od przepisanej formy

5) Dnia 9 marca, z 1go Depart., o rozstrzygnięciu pytania: w jakim mianowicie wieku przyjmować należy do batalionów i półbatalionów wojennych kantonistów, małoletnich dzieci płci męskiej, przy włośczech znajdujących się. (Cesarz JEGOMOŚĆ rozkazał raczyć: dzieci te oddawać z Izb Powszechney Opieki do batalionów wojennych kantonistów, gdy dorydą lat ósmiu).

6) Tegoż dnia, z Połączonego Zebrania Pierwszych trzech Departamentów, o dozwoleniu przyjmowania na ewikcyę w przedsięwzięciach skarbowych nieosiadłych gruntów.

7) Dnia 9 marca z 1go Departamentu, o tém, ażeby urzędnikom, oddanym pod sąd za wykroczenia do służby nieodnoszące się, niewypłacać pensyi.

8) Tegoż dnia, z Ogólnego Zebrania Pierwszych trzech Departamentów, o niezabezpieczeniu pretensyi pieniężnych, rozszczonej do Głównego Rządu Rossyjsko-amerykańskiej kompanii.

9) Tegoż dnia, z 1go Depart., o nieprzyjmowaniu do żadnych obowiązków i niedopuszczaniu do wyborów szlacheckich majora Wienskowskiego. (Przez najwyższą konfirmacyę dokładu Departamentu Audytoryackiego, dnia 21 przeszłego stycznia, rozkazano: Majora Alexandra syna Mateusza Wienskowskiego za jego postępek w uwolnieniu roku 1818 zostających pod jego wiedzą rekrutów do ich domów, popełniony przed N. y. m. i. ł. o. c. i. w. s. y. m. Manifestem 22 sierpnia 1826 roku, na osnowie tegoż, uwolnić od wszelkiej w tym przedmiocie odpowiedzialności. Lecz, gdy znaczna liczba rekrutów zeznała, iż dawali Wienskowskiemu pieniądze i różne podarunki, jako to: drwa i owies, on zaś, zapierając się tego, chociaż twierdził, że żadnego nie miał własnego konia, lecz przeciwnie z wyznani konwojujących żołnierzy rang niższych pokazało się, że miał dwa konie, przeto dla tych przyczyn, zostawić Wienskowskiego w mocnym podeyrzeniu w rzeczy brania od rekrutów pieniędzy i podarunków i nadal do żadnych obowiązków nie przyjmować i do wyborów dworzanstwa nie dopuszczać, z wyszczególnieniem tego w wydanym mu ukazie o odst. wce).

10) Tegoż dnia, z 1go Depart., o wystawieniu pomnika Moskiewskiemu Wojennemu Jenerał-Gubernatorowi Xięciu Golicynowi przez kupców miasta Moskwy. (Na postanowieniu o tém Komiteu PP. Ministrów własną ręką J. C. Mości napisano: „W żadném zdarzeniu nie pozwalając, oprócz tego razu wyłącznie, i to przez uwagę na szczególne okoliczności do tego pobudzające.

(G. S.)

KRÓLESTWO POLSKIE.

Dokoniczenie Statutu Organicznego, naytąskawiey nadanego Królestwu Polskiemu. — (Ob. N. 37.)

III. O ZGROMADZENIACH SZLACHECKICH,

ZGROMADZENIACH OKRĘGOWYCH (Gminnych) I O RADACH WOJEWÓDZKICH.

Art. 42. We wszystkich Województwach będą istnieć na osnowie dawniejszey, Zgromadzenia Szlacheckie, Zgromadzenia mieyskich i wieyskich Gmin, oraz Rady Wojewódzkie.

Art. 43. W każdym Powiecie ze Szlachty posiadającej majątki nieruchome, składa się Zgromadzenie pod Prezydencyą Marszałka przez Namiestnika Królestwa w Imieniu Naszém nominowanego, dla obrania dwóch Członków do Rady Wojewódzkiej i przedstawienia Listy kandydatów, którą Rząd będzie miał na uwadze przy zamieszczaniu wakansów w różnych gałęziach Administracyynnych.

Art. 44. Zgromadzenia Szlacheckie zbierają się nie inaczey, jak za wezwaniem Namiestnika Królestwa, który przeznacza dzień zebrania się, przedmiot narad i czas dla onych potrzebny.

Art. 45. Żaden Szlachcic nie może być przypuszczonym do uczestnictwa w naradach Zgromadzenia Szlacheckiego, jeśli nie będzie wpisany do księgi tego Powiatu, nie używa praw Obywatelstwa w Królestwie Polskiem, nie ma naymniey dwadzieścia i jeden lat od urodzenia i nie posiada jakiegokolwiek nieruchomey własności.

Art. 46. Księgi Szlacheckie każdego Powiatu układane być mają przez Radę Wojewódzką, i potwierdzone przez Radę Administracyynną.

Art. 47. W każdym mieyskim i wieyskim Okręgu (Gminie) ma być Zgromadzenie Okręgowe (Gminne), również za wezwaniem Namiestnika Królestwa i pod Prezydencyą Marszałka przez niego nominowanego. Zgromadzenie takowe obiera jednego członka do Rady Wojewódzkiej i układa listę kandydatów, którą Rząd będzie miał na uwadze przy nominowaniu osób na różne urzędy.

Art. 48. W obradach Okręgowych (Gminnych) zgromadzeń, mają prawo mieć uczestnictwo:

1. Każdy obywatel nienależący do stanu Szlacheckiego, lecz mający własność nieruchomą, z której opłaca jaki bądź podatek.

2. Każdy fabrykant i właściciel rękodzielni, każdy kupiec mający sklep lub magazyn z towarem własnym, wartości naymniey na dzieśc tysięcy złotych Polskich.

3. Wszyscy Plebani, Przełożeni zakonów i Wikaryusze Kościołów.

4. Professonowie, Nauczyciele, i inne osoby, trudniące się edukacyą młodzieży w naukowych zakładach, przez Rząd zawiadywanych.

5. Każdy artysta, który się wstawił przez swoje talenta i wiadomości, albo przyłożył się do wzbogacenia przemysłu narodowego, handlu lub sztuk wyzwolonych.

Art. 49. Nikt nie może mieć uczestnictwa w obradach Okręgowych (Gminnych), kto nie będzie wpisany do księgi tego mieyskiego lub wieyskiego zgromadzenia, nie używa praw cywilnych w Królestwie Polskiem i nie ma jeszcze dwadzieścia i jeden lat od urodzenia.

Art. 50. Listy właścicieli posiadłości nieruchomych, mających przeto prawo do uczestnictwa w obradach zgromadzeń szlacheckich i zgromadzeń okręgowych, będą się układać w Radach Wojewódzkich; a listy fabrykantów, właścicieli rękodzielni, kupców, i obywateli wstawionych przez swoje talenta w sztukach wyzwolonych, lub przez pożytek dobru ogólnemu przez nich przyniesiony, oraz listy Plebanów, Przełożonych Klasztorów i Wikaryuszów Kościołów, nie mniey osob trudniących się edukacyą młodzieży w publicznych naukowych zakładach, w Kommissyi Spraw Wewnętrznych, Interesów Duchownych i Oświecenia Narodowego.

Art. 51. W każdym Województwie ustanawia się Rada Wojewódzka, złożona z Radców, obieranych przez Zgromadzenia Szlacheckie i Zgromadzenia Okręgowe pod Prezydencyą jednego z Członków, który nominowany zostaje na ten urząd przez Namiestnika Królestwa w Imieniu Naszém.

Art. 52. Główniejsze obowiązki tej Rady są następane:

1. Obierać Sędziów do Juryzdykcyi Sądowniczych dwóch pierwszych Instancyi.

2. Mieć uczestnictwo w układaniu i sprawdzaniu listy kandydatów, którą Rząd będzie miał na uwadze przy nominowaniu osób do różnych urzędów.

5. Czuwać nad zachowaniem dobra i pożytków Województwa, udając się w tym celu do Rządu z należnymi przedstawieniami i prośbami za pośrednictwem Kommissyi Wojewódzkiej i stosując się we wszystkiem do przepisów osobney w tym przedmiocie Ustawy.

IV. O ZGROMADZENIACH STANÓW PROWINCYONALNYCH.

Art. 53. Dla naradzania się w interessach dotyczących dobra ogólnego całego Królestwa Polskiego, ustanawiają się Zgromadzenia Stanów Prowincjonalnych. Zgromadzenia takowe w interessach pod rozważę ich podawanych, będą miały głos doradczy.

Art. 54. Skład i porządek działań tych Zgromadzeń Stanów Prowincjonalnych, będzie przepisany w osobney Ustawie.

V. O PORZĄDKU SĄDOWNICZYM.

Art. 55. Wszelka Władza Sądownicza w Królestwie Polskiem jest Najwyższą przez Nas nadaną i ma działać w Imieniu Naszém. Prawo ułaskawienia i zmniejszenia kary do Nas wyłącznie należy.

Art. 56. Jurydykcyje Sądownicze składają się z Sędziów, nominowanych przez Nas i Sędziów obieranych porządkiem przepisany w osobney na to Ustawie.

Art. 57. Sędziowie nominowani przez Nas, zostają w swych obowiązkach do uwolnienia ich, gdy tego potrzeba znajdziemy, do oddalenia przez Sąd za wykroczenia, lub nakoniec do przeniesienia ich na inny urząd. Sędziowie obieralni przeznaczą się na czas ograniczony w osobney Ustawie.

Art. 58. Sędziowie ulegają oddaleniu od urzędów za nadużycia władzy, i za wszelkie inne dowiedzione wykroczenia przeciwko porządkowi ustalonemu, nie inaczej wszakże, jak w skutek wyroku wyższej właściwej Jurydykcyi Sądowniczej.

Art. 59. Przestrzeganie porządku w Sądach 1szej i 2giej instancyi, oraz rozwiązanie wyników mogących sporów i kwestyi pomiędzy nimi względem zakresu ich władzy, zostawuje się Izbie Sądów Najwyższemu.

Art. 60. Ustawa względem Sędziów Pokoju dla mieszkańców wszystkich stanów pozostaje na dawniejszej ośnowie; obowiązkiem ich przy rozstrząsaniu spraw jest: starać się o pogodzenie stron spory wiodących.

Art. 61. Żadna sprawa nie może być wprowadzoną do Sądu Cywilnego 1szej instancyi, jeśli wprzód nie była pod rozbiorem właściwego Sędziego Pokoju; wyłączają się wszakże od tego takie sprawy, których ostateczne zakończenie na mocy istniejących ustaw, nie zależy do pogodzenia Sędziego Pokoju.

Art. 62. Dla spraw nieprzewyższających wartości pięciuset Polskich złotych, przeznaczą się Sędziowie Cywilni i Policcyjni w każdym mieście i wiejskim Okregu (Gminie).

Art. 63. Dla spraw, których wartość przewyższa summę pięciuset złotych Polskich, przeznaczą się w każdym Województwie Sądy Ziemskie i Sądy Zjazdowe.

Art. 64. Ustanowienie osobnych Sądów handlowych, pozostanie na dawney ośnowie.

Art. 65. Dla spraw Kryminalnych i tyczących się Policcyi Poprawczej, ustanawiają się w każdym Województwie Sądy Grodzkie.

Art. 66. Dla sprostowania wyroków zapadłych w Sądach Ziemskich, Zjazdowych i Grodzkich, oraz w handlowych, ustanawiają się Sądy Appelacyjne.

Art. 67. Nadto ustanawia się w Warszawie Izbę Sądu Najwyższego, której skład i zakres działań będzie przepisany w osobney Ustawie.

Art. 68. Przepisy w niniejszym Statucie Organicznym zawarte, będą stosownie do potrzeby rozwijane i dopełniane przez osobne ustawy.

Art. 69. Wszystkie sprzeciwiające się przepisom niniejszego Statutu Organicznego dawniejsze Prawa i Ustawy kassują się.

Statut ten Organiczny podpisaliśmy własną Naszą ręką i Cesarską Naszą pieczęć przytożyc Rozkazaliśmy. — Dan w *Sankt-Petersburgu* czternastego dnia Lutego, roku od Narodzenia Pańskiego Tysiąc osmset trzydziestego drugiego, Panowania zaś Naszego siódmego.

(podpisano) NIKOLAJ.
przez CESARZA I KRÓLA.
Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.
Warszawa d. 31 marca.

Po długiej nieobecności w *Warszawie* przybył do niej J.W. JX. *Guthowski*, Biskup Podlaski.
(G. W.)

FRANCYA.
Paryż dnia 16 marca.

Wczora dał Król prywatne posłuchanie Panu *Eynard*.

Wczora wieczorem po przybyciu gońca z *Hagi*, minister spraw zagranicznych udał się do Króla.

Piszą z *Tuluzy* pod dniem 10 b. m.: „Wczoraj wieczorem aresztowano tu margrabiego *Foresta*, byłego Prefekta *Wandei*, przejeżdżającego tedy pod przybranym nazwiskiem, i zaprowadzono go do więzienia. Opis osoby jego przystano z *Paryża*, i już Kommissarz policcyi czekał na niego; aresztował go w chwili, gdy wysiadał z pojazdu. Znaleziono przy nim ważne papiery. W skutku tego aresztowania, generał *Piat* i *Beurmann*, Podprefekt, Prokurator Królewski i sędzia instrukcyjny, odprawili kilka narad wczoraj i dzisiaj.”

Dziennik Messenger des Chambres pisze: „Wczoraj wieczorem rozchodziła się w salonach następująca pogłoska, którą udsielamy, nie rękując za jej rzeczywistość. Miano ułożyć pewny rodzaj spisku doktrynerów, do którego kilku członków gabinetu wchodziło, przeciw Prezesowi Rady, celem działania modyfikacyi, wyraźnie przeciwny wyobrażeniom lipeowym. Miano ustanowić kształt arystokracji angielskiej, i w tey myśli miały być zmodyfikowane wszystkie interesa, mianowania, projekta do praw, i kierunek obrad izb. Cały stół ten plan miał zaraz z początku spełznąć.”

Dziennik Temps donosi, iż według listu pewnego officera z *Ankony*, wielu żołnierzy 66go pólku robi i drogo sprzedaje trójkolorowe chorągwie z papieru z napisami włoskimi, które im mieszkańcy podają. (G. W.)

ANGELJA.
Londyn d. 15 marca.

Dziś były liczne pokoje u Króla Jmci w pałacu *St. James*; znajdowali się na nich wszyscy członkowie ciała dyplomatycznego. Poseł *Heski*, Baron *Langsdorf*, pożegnał Monarchę, zamysłając udać się do Niemiec.

Wszystkie gazety tutejsze ministeryalne, niewyłączając *Kuryera*, oświadczają się ironicznie względem dwóch projektów do reformy Parlamentu, ułożonych przez przeciwników teyże reformy.

— Dnia 14 —

Gazeta Times pisze: „Poczynujemy za rzecz pożyteczną odłożyć do kilku dni wszelkie dalsze rozprawy o potrzebie mianowania nowych Parów. Jeżeli Lord *Grey* sam nie uznaje tey potrzeby, w tym razie nie masz ratunku przeciw ztemu; a jeśli ją uznaje, a jeszcze się ociąga, zostawiamy mu całą odpowiedzialność, która byłaby najwyższą, jaką kiedy spadła na urzędnika.”

Gazeta Globe wyraża: — „Ośnowa instrukcyi, które Poseł *Hollenderski* otrzymał od swego Monarchy, jest ściśle brana na uwagę, i wkrótce nadejdzie do *Hagi* wiadomość, tycząca się zdania konferencyi. Według stanu rzeczy i doniesień z różnych stron odbieranych mniemamy, iż Król *Jmci Hollenderski* zezwoli ogólnie na ratyfikacyę, oczekując następnego traktatu, w którym żegluga i inne stosunki handlowe, mają być przedmiotem układów *directe* między *Hollandyą* i *Belgią*. Gdy wreszcie układ ma być wkrótce rozstrzygniętym, na nic się nie przyda tracić czasu na domysłach.”

— Dnia 17 —

Gazeta Courier zaprzecza wiadomości umie-

szczoney w Gazecie *Morning-Post*, iż stan zdrowia nie dozwoli Hrabieciu *Grey* popierać bilu reformy w Izbie Wyższej, i że dla tego Lord *Althorp* ma otrzymać dostojność *Parahorp*.

Gazeta *Morning Herald* donosi, iż wczoraj przybył do tutejszey stolicy goniec z ważnemi pismami urzędowemi z *Petersburga*, i że wkrótce po przybyciu jego, członkowie konferencyi naradzali się kilka godzin. (G. W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Bruzella dnia 16 marca.

Na wczorayszey sessyi Liby Reprezentantów minister wojny oznajmił, iż Król przychylił się do prośby jego i uwolnił go od urzędu.

Tutejszy *Monitor* pisze, że jest upoważnionym oświadczyć, iż rząd nie odebrał dotąd wiadomości o zamiarze uczynienia modyfikacyi w 24 artykułach, i że owszem spodziewa się pozyskać bezwarunkową ratyfikacyą. Co się zaś tycze późniejszych modyfikacyi, służy rządowi Belgijskiemu takie prawo, iak każdemu innemu, gdy zawarł traktat.

Tenże *Monitor* donosi, nie rękując za prawdę, iż w *Roterdamie* znieważono Konsula Francuzkiego. Miano go nie tylko wyciągnąć z poizadu, w którym iechał z swoją małżonką, lecz nawet miano go chcieć wrzucić do kanału.

— Dnia 17 —

Gdy Dziennik *Courier Belge* twierdzi, iż Ministerjum od dwóch tygodni otrzymało propozycje modyfikacyi traktatu, tymczasem dzisiejszy *Monitor Belgijski* wyraźnie temu zaprzecza, zostawiając zdaniu czytelników, komu chcą bardziej wierzyć. Powtarza oraz, iż Ministrowie nie myślą wcale odstąpić prawa żeglugi, czyli to za wynagrodzeniem lub też bez wynagrodzenia.

— Dnia 19 —

Monitor Belgijski pisze: — „Dowiadujemy się, iż termin do ratyfikacyi traktatu względem twierdz został odłożony do d. 31 marca: Hrabia *Orlow* ma przed upłynieniem tego czasu przybyć do *Londynu*.”

— Dnia 21 —

Dzisiejszy Dziennik *Emancipation* wyraża: Mniemamy, iż możemy zapewnić, że Anglia i Francya postanowiły nareszcie położyć koniec trudnościom, które tak długo wstrzymywały uskutecznienie traktatu z dnia 15 Listopada. Oba Mocarstwa, nie tylko oznajmiły postanowienie uchylić konferencyą, jeśliby ratyfikacye nie nadeszły dnia 31 b. m., lecz oraz chcą utworzyć nowe zgromadzenie. Wymiana ratyfikacyi traktatu względem twierdz została podobnie ustanowioną na dzień 31 b. m.” (G. W.)

WŁOCHY.

Ankona d. 2 marca.

Według odebranych tu z *Rzymu* rozkazów, rząd naszego miasta i prowincyi, został przeniesiony do *Osimo*, dokąd delegat udał się d. 29 z. m. Wczoraj po południu wyszło ztąd całe wojsko Papiezske, które się znajdowało w mieście i w cydadelli.

— *Gazeta Bonońska* umieściła edykt Kardynała *Albani* z dnia 5 marca, stanowiący przymuszoną pożyczkę we 4ch legacyach, gdy dobrowolna pożyczka w lutym nie wzięła skutku. Prowincya *Bonnia* ma dać pożyczki 90,000 sztuków, *Ferrara* 50,000, a *Rawenna* i *Forli* po 30,000 sztuków. Summy te mają złożyć trzema ratami w marcu kapitaliści, kupcy i posiadacze dóbr.

— Umieszczony w *Gazecie Werońskiej* list z *Ankony* pod d. 8 marca donosi, iż okręt liniowy Angielski o 120 działach i 2 fregaty, zawinęły do tamecznego portu. (G. W.)

Rzym dnia 6 marca.

Kardynał Sekretarz stanu podał w d. 3 marca Posłowi Francuzkiemu następującą notę:

„Podpisany Kardynał sekretarz stanu, znajdował się w dniu 25 z. m. w konieczności podania JW. Panu noty, dla formalnego protestowania się przeciwko tajnemu zajęciu *Ankony*, przeciwko rozbrojeniu wojsk Papiezkich przez Francuzkie, przeciwko uwięzieniu Delegatę, przeciwko ogłoszeniu kommandanta placu *Ankony* i części podwładnego mu wojska za jeńców wojennych, przeciwko zajęciu cydadelli i jej kapitulacyi, przeciwko nadwreżeniu przepisów zdrowia, i w ogó-

le przeciwko wszystkim zamachom eskadry Francuzkiej na najwyższą władzę i niepodległość Stolicy świętej. Oświadczyając, że Oyciec ś. musi uważać rząd Francuzki, jako odpowiedzialny za wszelkie skutki wyniknąc ztąd mogące, żądał w imieniu Oyca ś. jako słuszne i należne zadostę uczynienie, aby wojska Francuzkie, które z jawnem nadwreżeniem prawa ludów, wkroczyły do *Ankony*, oddaliły się bez zwłoki. Gdy JW. Pan nie był obeznany z okolicznościami towarzyszacemi czynowi, ograniczył się w odpowiedzi swojej na oświadczeniu, że już przed sześciu tygodniami powierzył mi poufne żądanie zajęcia *Ankony*, i że to wówczas nie było przyjęte z takim wstrętem, jak teraz; dodał JW. Pan także, iż przyłożył wszelkiego starania dla sprawdzenia factum i ręczysz za najstaranniejsze wybadanie takowego ze strony rządu Francuzkiego. Podpisany chętnie dozwolił JW. Panu wszelki czas, do zasiągnięcia bezpośrednich wiadomości o wypadkach, chociaż nieprzystąpienie Jego Świątobliwości do żadanego zajęcia *Ankony*, wykazywało się z not podpisanego, daty 1 i 15 lutego, a późniejsze zajęcie *Ankony*, było factum notoryczne. Obadwa te fakta stanowiły podstawę reklamacyi Jego Świątobliwości. Postępowanie rządu Papiezskego, chociaż z największym nieukontentowaniem Oyca ś., musiało byż zastosowane do kroku, do jakiego się widział zmuszonym, i tak delegat *Ankony*, jako też wojsko Papiezske otrzymały rozkaz cofnięcia się, jak to podpisany oświadczył JW. Panu; a rozkazy te, już zostały dopełnione przez delegata i część wojska. Stan taki rzeczy, jest wszakże nadto bolesny dla serca oycowskiego Jego Świątobliwości, i trwanie jego niezgodne jest z ogólnemi stosunkami Jego Świątobliwości do wszystkich Mocarstw tchnącemi pokojem, równie jak z prawdziwą Jego przyjaźnią dla Króla Jmci Francuzów. Takowy stan rzeczy, nie może wszakże ustać innym sposobem, jak jedynie przez stosowne zadostę uczynienie Oyca świętemu, za wyrządzoną obrazę; a jeśli ta jest odwlekana, to nie jest winą Oyca świętego, ani jego rządu. Przekonany, że JW. Pan zasiągnął już naydostateczniejszych wiadomości o wypadkach w *Ankonie*, i mocno pragniesz usunięcia stanu rzeczy bolesnego dla serca swojego, Oyciec święty rozkazał podpisanemu, żądać od JW. Pana stanowczej odpowiedzi, objawiającej zadostę uczynienie, za wyrządzoną obrazę władzy najwyższej Papieża, bez wątpienia mimo woli Króla Jmci Francuzów; tudzież, aby nawet nie pozostał cień powątpiewania o prawości Stolicy świętej, od chwili poufnej komunikacyi zamiarów rządu Francuzkiego względem *Ankony*, podpisany pozwała sobie przypomnieć JW. Panu, iż w rozmowach mianych w tym względzie nie przedstawiał powtarzać, że Oyciec Święty, co do swojej osoby nie zezwalał nigdy na zajęcie *Ankony*, lubo Jego Świątobliwość dodawał także, że Papież Rzymscy musieli ulegać i poddawać się przemocy. Zdaje się, że wyrażenie takowe, po ustnem zapewnieniu, danem naprzód podpisanemu, a następnie Oyca świętemu, iż wojska Francuzkie na żaden przypadek bez zezwolenia Jego Świątobliwości nie wylądnią w *Ankonie*, lecz w przypadku takim krążyć będą po morzu Adryatyckiem, nie może byż tłumaczone w duchu zezwolenia. Podpisany prosi JW. Pana, aby otwarte oświadczenie uważał, jako uczynione jedynie w zamiarze uniknienia wszelkich nieporozumień, jakieby w przyszłości można wnioskować z not JW. Pana. Z największym i t. d.

Pod dniem 5 marca tenże Kardynał Sekretarz Stanu podał notę do P. *S. Aulaire*, w której imieniem Oyca ś. protestuje się przeciwko postępowaniu wojska Francuzkiego w *Ankonie*, zupełnie niezgodnemu z zapewnieniami Jenerała *Cubiéres*, że wojsko to wkroczyło dla utrzymania porządku i popierania najwyższej władzy Papieża. (G. W.)

Teatr. Na wczorayszém przedstawieniu opery: *Cyrułiła Sewilskiego*, licznie zebrana publiczność poskóńczoney sztuce, zaszczytła przywołaniem wszystkich artystów grających tą operę.

Wkrótce wznowiona *Dramma: Gracz* czyli *Dziecko stawione na kartę*.

Wilno dnia 28 Marca v. s. 1852 roku.

Ogłoszenie.

2 Kommissya ustanowiona z Woli N a y-
wyższej dla nformowania nowego popisu
Szlachty Jednodworców i Hrażdzan w Powie-
cie Wileńskim i w Mieście Wilnie znajdują-
cych się, odkrytą została w dniu 21 bieżące-
go miesiąca, i czynność swoją expedyować bę-
dzie każdodziennie w Mieście Wilnie w domu
Xiędza Kanonika Skidela, niegdys Xiędza Ła-
buńskiego, przy ulicy Zamkowej pod N. 173,
gdzie przyjmowane będą Spisy familyne po-
dług Ukazu Rządzącego Senatu w dniu 21
miesiąca xbra 1831 roku nastalego, które po-
dawane bydz powinny na papierze z Typo-
grafii Senatskiej, do exakocy powiatowych ro-
zesłanym. Arkusz jakowego kosztuje kopiejek
dziesięć miedzią.

Prezydujący w Kommissyi pełniący Urząd
Marszałka Wileńskiego Powiatowy Sędzia i
Kawaler Gasper Hornowski.

Członek Kommissyi Sowietnik Izby Cy-
wilney Wileńskiej i Kawaler Dominik Wita-
nowski.

Powiatowy Strapczy Tytularny Sowietnik
Walenty Baranowski. (375)

1. 1832 Roku dnia 16 marca została przy-
padkiem utracona książka do nabożeństwa, we
francuzkim ięzyku oprawna w skurkę z fute-
rafem czarnym pod tytułem „Le petit Paro-
isien“ na jednej okładce były litery A. de K.
na drugiej zaś rok 1831. Ktokolwiek zaś zna-
laż takową książkę zechce łaskawie oddadż w
Redakcyi Wgo. Marcinowskiego. (385)

Полицмейстеръ Ожиговъ.

W t o c z e g i.

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu.
Iwan Maximow, który się powiadał na exa-
minie włoscianinem Pskowskiej Gubernii oby-
watela Michała Chmielowa, za włóczegę był o-
sądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie i po
nastalej w nim rezolucyi 14 przeszłego stycz-
nia, przez Pana Zwierzchnika Gubernii potwier-
dzonej, ukarany przy Policji przez niższych jej
służalców pięciu pletniowemi razami, odesłany
do Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztant-
skiego bataljonu; ten zaś Maximow przymiotow
następnych: wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy
pociągławej, nosa miernego, oczu szarych, wło-
sow na głowie, brwiach, wásach i brodzie cie-
mnych, lat 34; o czém ogłasza się dla wiado-
mości właściciela lub gromady, do których ten
włóczęga może należeć. — Marca 19 dnia 1832
roku.

Assesor Szulc.

Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz. (355)

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Chłó-
piec *Jerzy* czyli *Hrysza* bez nazwiska, niepa-
miętający mieysca swojego urodzenia i do kogo
należy, po nastalej rezolucyi w tym Rządzie dnia
14 maja 1826 roku, uznany za włóczegę i oddany
był w wiedzę Wileńskiej Izby Powszechney
Opieki; gdy zaś choiał uciec, wtedy przez re-
zolucyą Rządu 4go upłynionego lntego nasta-
ła, na mocy Cyrkularnego przedpisania Pana
Ministra Spraw Wewnętrzných dnia 20 czer-

wca 1831 roku, odesłany do Nikołajewa dla
skompletowania 1go aresztantskiego bataljonu.
Ten zaś Jerzy czyli Hrysza, przymiotow na-
stępnych: wzrostu średniego, twarzy okrągłej,
podbrodka okrągławego, nieco rozdwojonego,
oczu światło-szarych, nosa nieco krótkiego,
włosow na głowie światło-rnsych, brody je-
szcze niegoli, z przodu w niższej szczęce je-
dnego zęba nie ma, dwa zaś w wyższej szczę-
ce znaczney szerokości, nieco jeden od dru-
giego oddalone, od urodzenia lat 19; o czém
ogłasza się dla wiadomości właściciela lub
gromady, do których ten włóczęga może na-
leżeć. Marca 19 dnia 1832 roku.

Assessor Szulc.

Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz. (353)

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu.
Maxim Iwanow, mianujący się mieszczaninem
Czernihowskiej Gubernii miasta Nowozybko-
wa, za włóczegę sądzony był w Wileńskim Po-
wiatowym Sądzie i po nastalej w nim rezol-
ucyi, zatwierdzonej przez Pana Zwierzchnika
Gubernii, ukarany przy Policji, przez niż-
szych jej służalców pięciu pletniowemi raza-
mi, odesłany do Nikołajewa dla skompletowa-
nia 1go Aresztantskiego batalionu; ten zaś Ma-
xim Iwanow przymiotow następných: wzro-
sta 2 arszyny, 6 wierszkow, twarzy pociągła-
wey, nosa podługowatego, oczu szarych, wło-
sow na głowie i brwiach ciemno-rnsych lat
25; o czém ogłasza się dla wiadomości wła-
ściciela lub gromady, do których pomieniony
włóczęga może należeć. Marca 9 dnia 1832
roku.

Assessor Szulc.

Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz. (354)

P o d r a d.

2. Wileńska Izba Skarbowa ogłasza, iż
w niej 28 i 31 dnia terażniejszego marca bę-
dą się odbywały targi i przetarg na dostawę
dla woysk drew, świec i słomy do upłynie-
nia terażniejszego trzeciolecia, to jest po 1szy
lipca 1833 roku, a mianowicie: do miasta Sza-
wel drew, świec i słomy, Szawelskiego powia-
tu na Windawski kanał świec i słomy, do
miasta Poniewieża drew, świec i słomy, do
miasta Telsz drew, do miasta Kowna słomy i
do miasta Rosień słomy. Zaczém życzący u-
częstniczyć w takowych targach, zechcą przy-
bydż na przeznaczone terminy do Skarbowey
Izby, z pewnemi i dostatecznemi ewikoyami.

Sowietnik Kr. łow.

W obowiążaku Sekretarza Znosko. (368)

O g ł o s z e n i e.

2 Za rezolucyą Opieki Szlacheckiej Ptu
Wileń. w Domie po zesłym Józefie Krzyża-
nowskim, przy Końskim targu położonym, wy-
przedawać się będzie z publiczney licytacyi wszel-
kiego tytułu ruchomość, pojazdy kołowe i san-
ne, naczynia gospodarskie, od dnia 29 marca aż
do ukończenia.

Członek Opieki Szlacheckiej Sądu Powia-
towego Wileńskiego Assesor Cezary Wilejko.

(362)

2 Opieka Dworzńska Powiatu Słonimskiego zawiadamia, iż majątek Rzepnicze ś. p. Maurycyego Strawińskiego wypuszczać się będzie w trzyletnią arędowną dzierżawę przez licytacyą w dniach 9, 10 i 11 apryla terażniejszego roku. Życzący go zadzierżawić, raczą przybyć na licytacyą do niniejszej Opieki, z dostateczną kancya, na pewnoś dotrzymania warunkow kontraktu, i na odpowiedź za mogące się trafić zniszczenie majątku. O intracie i warunkach, kaźden z kontrahentow

w kancellaryi Opieki niniejszej poinformowany bydź może. Dnia 14 marca 1832 roku.

Członek Opieki Sędzia Powiatowy Borzymowski.

Członek Opieki Zasiadający w Sądzie Powiatowym Stan. Jundził.

Członek Opieki zasiadający Sądu Pttgo Słonim. Antoni Lisowski.

Za Sekretarza Nielubowicz (366)

О б ъ я в л е н і е.

2 Ошь Виленской Казенной Палашы сямъ объявляешся, всеъмь должникамъ Графа Карла Пржездзецкаго, чшо имѣнія его Виленской Губерніи, въ Ошмянскомъ уѣздѣ Сморгонь и въ Завилейскомъ Войскомъ называемыя, за учасіе Пржездзецкаго въ бывшемъ Мяшежѣ подвергнушы Секвестру и поспушили въ Казенное управленіе. Почему для приведенія въ извѣстность всехъ долговъ обеспеченныхъ законнымъ образомъ на сихъ имѣніяхъ; имѣющія долговыя претензіи на немъ, благоволяшь объявить оныя и представивъ доказательства въ означенную Казенную палашу въ продолженіи назначеннаго къ тому 4хъ мѣсячнаго срока шо есмь до 1го числа Іюля мѣсяца 1832 года. Марша 20 дня 1832 года.

Столаначальникъ Корзунъ.

Спаршій Лѣсничій Виленской Губерніи, Управляющій Времяннымъ Ошдѣленіемъ Шпроковскій.

Ogłoszenie.

2 Wileńska Izba Skarbowa podaje do wiadomości wszystkim pretensorom Graffa Karola Przędzieckiego, że dobra tegoż, leżące w Wileńskiej Gubernii, w powiatach: Oszmiańskim Smorgonie i Zawileyskim Woystom nazwane, za uczestnictwo Przędzieckiego w buncie, uległy Sekwestrowi, wzięte zostały w wiedzę Skarbu. — Zaczem dla wyświecenia wszystkich długow Przędzieckiego, prawnie ubezpieczonych na tych dobrach, raczy kaźdy z pretensorów, roszcujących do tego obligowe pretensye, one objawić i dowody złożyć do wyrażoney Izby Skarbowey, w przeciagu naznaczonego terminu 4ch miesięcy, to jest: do dnia 1 julii terażniejszego 1832go r. — Dnia 20 marca 1832 roku.

Naczelnik Stołu A. Korzun.

Губерніи, Управляющій Времяннымъ Ошдѣленіемъ (367)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wzięty w terażniejszym 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie, za niepokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Daniło* Iwanow syn *Beyhut* (inaczej *Ibeykow*) lat 25, nieumiejący czytać ni pisać, bezżenny, który się powiadał rodakiem Połtawskiej Gubernii, Perejasłowskiego Powiatu, wsi Berezowki z włościan obywatela z imienia i nazwiska niepamięta. Przymiotami: wzrostu 2 arszyny $6\frac{6}{8}$ wiersz., włosów na głowie i wąsach ciemnorusych, oczu karych, twarzy czystey. Który po uznaniu za włoczęgę *oddany do robotników do Kaukazkich liniowych Kozakow*.

Sowietnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (347)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wzięty w 1831 roku w Bessarabskim Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Iwan* Pawłow syn *Bondarenko* lat 20tu, nieżonaty, czytać ni pisać nie umiejący, który się powiadał rodakiem Kijowskiej Gubernii, Lipowieckiego powiatu, wsi Krasnego, z włościan obywatela Kuciszewskiego, który uznany za włoczęgę na mocy Opinii Rady Państwa 16 października 1829 roku Na y w y ż e y utwierdzoney *oddany do woyskowej służby*. — Przymiotami: włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, twarzy okrągłej, czystey, oczu szarozółtawych, nosa okrągławego, nad prawą brwią i niżej prawego oka ma szramy.

Sowietnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (345)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wzięci w 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectw, *dway ludzie* uznani za włoczęgów i po zaświadczeniu wybrani odesłani do *Odesskiej aresztantskiej Hraźdańskiej roty*. Którzy powiadali się rodakami: 1szy) *Korniey* Stepanow syn *Şzewczenko* lat 34, czytać ni pisać nieumie, bezżenny, Połtawskiej Gubernii, Konstantynogrodzkiego powiatu, wsi Kozłowskiej z włościan obywatela Wasila Demianowicza Alexenka. — Przymiotami: wzrostu 2 arsz. $4\frac{5}{8}$ wier., twarzy śniadey, włosów na głowie czarnych, wąsach i brwiach rusych, oczu karych, nosa zwyczajnego, i 2gi) *Afanasi* Wasiljew syn *Kiruszenko* lat 27, nieżonaty, czytać ni pisać nie umie, Słobodzko-ukraińskiej Gubernii i powiatu, wsi Moriachwey ze skarbowych włościan — wzrostu 2 arsz. $5\frac{1}{2}$ wiersz., włosów na głowie czarnych, wąsach, brwiach i brodzie rusych, oczu karych, nosa i gęby zwyczajnych, twarzy czystey.

Sowietnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (348)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wzięci w 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectw *dway ludzie* uznani za włoczęgów, i dla niesposobności do aresztantskiej roty dla podeszłych lat *odesłani do Syberyi na osiedlenie*, którzy powiadali się rodakami: *pierwszy Onufrey* Wasiljew syn *Haydejenko* lat 45, czytać ni pisać nieumie, żonaty, Kijowskiej Gubernii Taraszczańskiego Powiatu, wsi Żurawlichy, z włościan obywatela Grafa Branickiego, przymiotow: wzrostu 2 arsz. $5\frac{1}{2}$ wier., włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, wąsach rusych, oczu karych, twarzy czystey, nosa płaskiego, — i *drugi Sidor* Iwanow syn *Cieluiko*, lat 50, żonaty, czytać ni pisać nieumie, teyż gubernii, powiatu i wsi z włościan Grafa Branickiego, wzrostu 2 arszyny $5\frac{6}{8}$ wiersz., włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, wąsach rusych, oczu błękitnych, twarzy czystey, nosa mierwego, a na nim ma szramy.

Sowietnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (346)

2 Od Borysowskiej Mieskiej Policji ogłasza się, iż w mieście Borysowie wzięty człowiek *Demetry Lazarew* (inaczej *Isan*), który się powiadał rodem inlądskim rodakiem, miasta Łowizi mieszczanin, mający od urodzenia lat 25, i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 5 wierszkow, twarzy białej, oczu błękitnych, włosów na głowie ciemnorusych, brody i wąsów nie goli, powierzchownych znaków niema. Ten zaś człowiek znajduje się w Borysowskiej Mieskiej turmie. Lutego 19 dnia 1832 roku.

W obowiązku Horodniczego Koczukow.
Pismowodzca Żyżniewski. (344)

Uwiedomienie xięgarskie.

2 W drukarni Manesa i Zymela, wyszła pierwszokroć z pod prassy, *Grammatyka języka śmudzkiego, ułożona przez X. Kalixta Kossakowskiego Plebana Kottyniańskiego, Dokt. Teol.*; której cena, jednego exemplarza, kop. 55 sr. (315)

2 Po zeyściu bezpotomném ś. p. Mateusza Grafa Żyniewa Starosty Berznickiego i kawalera, folwark Lichinicze w powiecie Wołkowyjskim w gubernii Grodzieńskiej położony, przeszedł drogą naturalnego spadku, na JWW. i WW. Ludowikę z Juriewiczow Kołtupayłową Sędzią, Chodakowskich, Juliana Tołłoczkę i jego rodzeństwo, jako z rodzonych siostri ś. p. Mateusza Grafa Żyniewa w prostey linii pochodzących, a tém najbliższe do sukcesyi mających prawo. Lecz folwark ten do roku 1830 przez lat kilkanaście zostawał w dożywotniém władaniu ś. p. Wiktorii z Ogińskich Żyniewowey, żony Starosty Żyniewa. Wymienieni successorowie Starosty Żyniewa, lubo nadto są pewni bliższości do spadku, i że na Lichiniczach żadne ciężary niepozostały; dla swojego wszakże na przyszłość bezpieczeństwa i spokoyności, powyższą okoliczność podają do publiczney wiadomości, tym celem, aby każdy kto tylko może się mienić pretensorem do folwarku Lichinicz, objawił swoje prawa w czasie ile bydz może narychlejszym, przed Aktami powiatowemi z położenia majątku właściwemi. Dat 1832 marca dnia (357)

2 Niżej podpisany Zawiadamiam Szanowną Publiczność, iż Loterya moja Terentia Łozowskiego ma bydz rozegrana 1. d. następującego miesiąca Maja, i dla tego prosi, ażeby należne za rozebrane bilety pieniądze, były wniesione do d. 28 przyszłego miesiąca Apryla, zajmującym się roznosem takowych, Starozakonnym Abramowi Ickowiczowi Finkelsu i Mnasiu Morgolesu, albo W. Jerzemu Juszkiewiczowi mieszkającemu w domu JW. Szpitznaglowey za Zamkową Bramą; a życzący kupić nie rozebrane bilety, mogą w każdym czasie takowych dostać u wyżey wspomnionego W. J. Juszkiewicza, gdzie wszystkie rzeczy są ulokowane i widzieć można. O takowém rozegraniu niniejszey Loteryi, będzie Publiczność uwiadomiona przez Gazetę. — Wilno 1832 marca 22 d. Terenti Łozowski.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (358)

3 Rząd CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego wzywa życzących przyjąć na siebie sporządzenie dla 18tu inwalidów, służących w Uniwersytecie, nowych mundurów i pantalonow z sukna szarego, aby dla targów na to stawili się z prawnymi ewikcyami w Kancellaryi Uniwer-

syteckiey d. 29go, a dla przetargu d. 31go marca terażniejszego przed południem. O dalszych warunkach takowego podradu można się dowiedzieć u Ekonomu Uniwersyteckiego P. Bohowicza. (359)

3 Rząd Obwodu Białostockiego podaje do publiczney wiadomości, iż w tuteyszey Magistraturze Powszechney Opieki przedawac się będą zastawne za dług teyże Magistraturze dwa murowane domy, z placami i dalszemi przynależnościami, położone w mieście Białymstoku w rynku pod N. 407 i 408 należące do Star. Lewina Calela Kurlandzkiego, wartość których otaxowana 11,164 rubli 78 kop. srebrem. Zatem życzący one kupić zechcą stawić się do lioytacyi w terminach 1go i 2go maja, 2go i 6go czerwca b. roku, a 3m ostatecznym za cztery miesiące od daty późniejszego wydrukowania tego ogłoszenia w krajowych gazetach.

Sowietnik Kardynałowski.

Za sekretarza Łatkowski.

Kolleski Sekretarz Kosmierski. (349)

3 Znaydujący się przy Wileńskiej Izbie Cywilnego Sądu Adwokaci, Marcin Płuszczewski i Jan Januskiewicz przez podane raporta, a Szlachejanka Marianna Szklennikowa przez prośbę, donosząc, pierwszy, o zgonie Adwokata Ottona Dowiaty, drugi zaś o śmierci Jerzego Burby, a poślednia o zeyściu męża jey Dominika Szklennika, prosili o uczynienie rozporządzenia względem zawiadomienia o tém Obywateli, których interesa powierzone były do promocyi rzeczonym Adwokatom dopiero nieżyjącym, aby strony przez niewiadomość o zaszytej plenipotentow ich śmierci, nie ponosiły w sprawach swoich straty. — Gdy zaś z powodu tego w niektórych sprawach za pozwami i Aktoratami przewodzących się, dla nieprzedstawienia plenipotentow do ustalenia sprawy, według prawa potrzebnych, Izba niniejsza, bieg dalszy onych zatrzymać musiała; dla tego, taż Izba Sądu Cywilnego przez niniejszą Awizacyą objawia, aby procedujące strony, których interesa powierzone były Adwokatom: Dowiatowi, Burbie i Szklennikowi, od daty wydrukowania niniejszey w Gazecie Kuryera Litewskiego awizacyi, nieodmiennie w przeciągu szczęściu tygodni instalowały do promocyi w Izbie tey spraw swoich plenipotentow. Po upływie zaś tego terminu, jeśli za przywołaniem spraw z rejestrow sądowych, prawna od któreykolwiek strony nieokaże się do promocyi instalacya, w takim razie, każda ze stron procedujących, szkodę w interesach swoich, własney opieszałości przypisać będzie winna.

Assesor Wileńskiej Izby Cywilnego Sądu i Kawaler Aloizy Jankowski. (352)

3 Excerpt oświadczenia z Protokołu pōtoczego Sądu Powiatowego Rosieńskiego, w dacie poniżej wyrażający się zapisanego, et eorundem pod Urzędową tegoż Sądu pieczęcią w skutek nastąley rezolucyi wydaje się za podpisem Urzędnika.

Roku tysiąc ośmset trzydziestego drugiego miesiąca februaryi dwanastego dnia.

Oświadczenie imieniem W. Michała Żylińskiego czyni się w następney okoliczności: oświadczający się przez Dokument wieszysto

zrzeczony ewikoyiny w roku tysiąc ośmset dwudziestym ósmym septembra dwanastego datowany, tysiąc ośmset trzydziestego, czerwca czwartego przy opozlinowaniu w Ziemstwie Rosieńskim aktykowany, a tysiąc ośmset trzydziestego pierwszego januaryi dwadziestego dziewiątego w témże Ziemstwie Rosieńskim przyznaniem upoważniony, nabył od JW. Stanisława Hrabiego Tyszkiewicza schedę z Exdywizyi b. Marszałka Giełguda w majątności Srednika we wsi Matyszkach wydzieloną — Przy takowém nabyciu po obliczeniu się o wartość tej schedy oświadczający się przyjął obowiązek opłacić dług Skarbowi z tej summy Exdywizyi oparty, i nadto dług, jak mianował Hrabia Tyszkiewicz, osobisty W. Wiernikowskiemu lub jego successorom bez wyrażenia ilości z uręczeniem, iż on nieprzechodzi summy rubli srebrnych dwóch tysięcy. Oświadczający się dla ukończenia rachunku wchodząc w takowy układ na transakcyi foremney i dobrą wiarą, nie spodziewał się, że JW. Hrabia Tyszkiewicza przez czas i zatrudnienie licznemi swojemi interesami przepomniał, iż dług, jaki podał za osobisty Wiernikowskiemu, a jaki miał być z przekazu długu honorowego po Lubowieckim, nie jest usuniętą własnością Wiernikowskiego, że Wiernikowskiemu nigdy dłużnym nie był, że pretensya Wiernikowskiego wypływa z układów z W. Adamem Papłońskim Sztabs Rotmistrzem Klastyckiego Huzarskiego Półku, który, nabywszy wlewki długu honorowego po Lubowieckim przez Plenipotentoyą i akordacyynny układ, dopuścił Wiernikowskiego do połowy tego, co uzyskał na Hrabi Tyszkiewiczu, że w skutek takowego układu Wiernikowski przez kombinacyynny dekret w Sądzie Głównym Wremiennego Departamentu z Plenipotentem Hrabiego W. Kotwiczem w roku tysiąc ośmset dwadziestym siódmym marca dwadziestego siódmego utwierdzony, uzyskał realizacyą na rzecz własną i na rzecz W. Papłońskiego summy rubli srebrnych czterech tysięcy z ewikoyą do summy Hrabiego na Swisłoczny opartej; między tém W. Wincenty Jatowt Sędzia mając konwikoyą na W. Papłońskim i oprócz konwikoyi zawarłszy jakąś umowę nowego współuictwa z W. Papłońskim zajęli przez tradycyą z pod wybytego dziedzictwa oświadczającemu się, chat gruntowych sześć we wsi Matyszkach; oświadczający się związany prawem nabycia do zniesienia długu Wiernikowskiemu w ilości dwóch tysięcy rubli podług ustanowionego rachunku z Hrabią Tyszkiewiczem, postrzegłszy, iż Jatowt i Papłoński poszukują summy czterech tysięcy rubli na Tyszkiewiczu, których oświadczający się nie przyjął do zniesienia, nie mając gdzie się udać, do swego ewiktora, zmuszony był od dnia pierwszego stycznia tysiąc ośmset dwadziestego dziewiątego r. od WW. Jatowtta i Papłoń-

skiego wziąć w trzyletnią dzierżawę i w miejscu przyjętego obowiązku opłaty Wiernikowskiemu, na rzecz Jatowtta i Papłońskiego zapłacił rubli srebrnych czterysta pięćdziesiąt w sposobie arendy, dopiero zaś gdy po zebraniu wszystkich okoliczności i po odkryciu się funduszu ewiktora oświadczający się nie widzi innego środka oswobodzenia siebie od tradycyi Jatowtta i Papłońskiego, jak przez powołanie urzędowe successorów Jana Wiernikowskiego, WW. Jatowtta i Papłońskiego, a także i JW. Stanisława Hrabiego Tyszkiewicza do jednoczasowego rozrachunku, który ostateczną powinien położyć definicyą, o opisach między Wiernikowskim, Papłońskim i Jatowttem, któremu z nich wiele należy? A jak oświadczający się nieprzyjął większej ilości nad rachunek z samym Hrabią opłatę Skarbowi, i nadto rubli srebrnych dwa tysiące długu mianowanego osobistym Wiernikowskiemu, tak chcąc się uiszczyć z przyjętego obowiązku, gdy Wiernikowskiego pretensorstwo nie jest udowodnione, i przez Papłońskiego do własnego poszukiwania włączone, przeto oświadczający się powołuje wszystkich z dowodami zupełnemi do domowego układu, naznaczając na to terminu dziesiątego apryla terażniejszego roku w Powiecie Rosieńskim w majątku Podubisiu Hrabiego Tyszkiewicza, a jeśli takowy układ niedójdzie, zmuszony będzie się widział szukać ułatwienia ostatecznego w Sądzie Powiatowym Rosieńskim, o czém przez niniejsze oświadczenie zapowiada. Michał Żyliński.

Sędzia Olechnowicz.

Zgodno z Protokółem potocznyim świadczący Regent Jan Giećewicz. (336).

Przedaż Domu.

1 Successorowie zeszytych Leona i Heleny z Łoykow Buderkiewiczow mają zamiar wyprzedać na dziedzictwo dom murowany w mieście Wilaie za Rudnicką Bramą przy ulicy Kwarszałney pod N. 1204 położony, z zabudowaniem gospodarskiem, ogrodem, i znazną obszernością ziemi blisko dwóch włok zajmującą. Do ułatwienia takowey wyprzedaży uproszonym jest W. Regent Powicki, którego pomieszkanie w domu Koczukow przy ulicy s. Janskiey.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (336)

Prenumerata.

Od dnia 1go przyszłego miesiąca kwietnia zaczyna się prenumerata na drugi kwartał gazety Kuryera Litewskiego, cena srebrem: z przesyłaniem pocztą rubli 4, bez poczty rubli 2 kop. 25.— Ci, którzy nie zapiszą prenumeraty przed 1 kwietnia, nie będą mogli otrzymać w zupełności Numerow początkowych.

(324)

Observacye meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r.	Stan powietrza.
	d. 25 o 2 po połud.	27 cal. 10,4 lin.	+ 3½ stopni.	Póln. zach.	Pochmurno.
	d. 26 — — —	27 — 11,0 —	+ 4 — —	Póln. zach.	Pochmurno.
	d. 27 — — —	27 — 7,5 —	+ 5½ — —	Póln. zach.	Chmury.
	d. 28 godz. 6 rano.	27 — 9,8 —	— 2½ — —	Wschodni.	Chmury.

Drukarnia A. Marcinowskiego.
DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1852. d. 28 Marca.
CENZOR Leon Borowski.